

RESSÒ DE LA PARAULA

La realitat de l'eutanàsia

Respirant un ambient estiuenc, davant d'expectatives de descans i gaudi de la vida, experimentem forts contrastos amb realitats fosques de l'existència. La guerra continua oberta, la crisi econòmica i les pobres continuen cridant, els conflictes d'interessos entre grups de poder, que emmetzinen la convivència... i els obstacles quotidians enfosqueixen les ganes de viure.

A aquest contrast se n'hi afegeix un altre no menys trist. Ens referim al que es dona en el terreny de la vida humana (avortament, eutanàsia) entre determinats plantejaments ideològics i la postura de l'Església. La ironia ve del fet que els defensors d'aquells plantejaments diuen fer-ho en nom de la dignitat humana, quan en realitat porten foscor i mort: tot se subordina a l'omnímoda llibertat individual, mentre que aquesta llibertat sense veritat només produeix buit. L'Església defensa la dignitat de la persona humana, perquè és lliure per a realitzar la veritat, de la qual rep llum i claredat.

L'informe que ens ha arribat a través de la Delegació de Família i Vida, *L'eutanàsia en xifres: arguments per al debat*, elaborat amb la cooperació de l'Associació Catalana d'Estudis Bioètics (ACEB), és una prova evident del que diem. Tot l'informe és interessant. En traslladem aquí algunes dades:

—Una minoria de països, només vuit a tot el món, tenen legalitzada l'eutanàsia. Però l'eutanàsia es dispara a: Bèlgica, on s'ha multiplicat per més de 10 vegades en 18 anys, de 235 a 2.699 casos; a Holanda s'ha incrementat més del 400%

en 18 anys, de 1.815 a 7.666; al Canadà ha augmentat més del 250% en tres anys, de 2.838 a 7.595.

—Eutanàsies sense petició. A Bèlgica gairebé la meitat de les infermeres han participat en eutanàsies sense la petició explícita del pacient. En la regió de Flandes, en 2013, s'estima que es va

accelerar la mort sense petició explícita a 1.047 pacients. A Holanda es reconeixen 431 persones a les quals es va posar fi a «la vida» sense requeriment explícit, en 2015.

—Gran negoci per a alguns. A Holanda, una clínica especialitzada a aplicar l'eutanàsia, rep de les companyies d'assegurances 3.000 € per cada eutanàsia. El Parlament del Canadà preveu una reducció de la despesa sanitària de gairebé 100 milions d'euros per l'aplicació de l'eutanàsia durant l'any 2021.

—Escasses cures paliatives. No hi ha una llei de cures paliatives a Espanya que assegurï aquesta atenció mèdica. Es calcula que el 60% dels malalts que necessiten cures paliatives específiques no les reben, uns 77.000. Espanya ocupa el lloc 31 d'Europa en equipaments de cures paliatives, situada entre Romania i Moldàvia.

La llei que permet l'eutanàsia pot amagar un engany interessat greu. Estimar i ajudar efectivament el malalt que sofreix demanda uns altres camins més d'acord amb la seva dignitat. I hem d'aportar tots els mitjans al nostre abast, encara que comporti diners i esforç, per a evitar-li el sofriment, en lloc de provocar-li o afavorir la seva mort.

Sols es pot descansar i gaudir de la vida, quan, assumint el dolor i combatent-lo alhora, hom opta sempre per viure, perquè sempre serà possible estimar, inclús en el silenci, en la immobilitat i fins i tot en el dolor.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tecnoprogressistes versus bioconservadors (III)

El filòsof Francis Fukuyama (1952) reconeix la potència seductora i encisadora de la utopia transhumanista i, per això, la qualifica d'una de les idees més perilloses de la centúria (*the most dangerous idea of the century*). La proposta d'una millora de l'espècie humana és, a parer seu, raonable tenint en compte la situació de l'espècie en el planeta i el munt de problemes i conflictes globals que patim. Les malalties, les epidèmies, els sofriments

causats per la violència, per la guerra, les limitacions físiques i la brevetat de la vida són punts dolorosos que estan íntimament lligats a la condició humana.

Un gran relat que proposi millorar-nos, com a espècie, mitjançant la implementació de tot tipus de tecnologies, pot obrir, a parer seu, un petit interstici d'esperança. Aquí rau, segons Francis Fukuyama, l'embruix ideològic del transhumanisme. Amb tot, considera que en

aquesta ideologia hi ha el perill de la mecanització de la vida humana i de la seva reducció a objecte; així com l'emergència d'un món inhumà i la desfeta de la nostra civilització.

Des de la visió bioconservadora, es concep l'ésser humà com una realitat donada (une donnée), més que evolutiva. La posició transhumanista s'ubica, en canvi, en una posició de ruptura. Els transhumanistes consideren que som el resultat d'una evolució atzarosa de

la matèria viva. Des d'aquesta òptica, cal fer de l'ésser humà un ens en perpètua evolució i, a la vegada, cal crear les condicions d'una ruptura de la condició humana. L'home esdevé, així, un terreny d'experimentació, com una pàgina web en reformes, sense assolir mai una versió beta, és a dir, un organisme prototipus abocat a perfeccionar-se contínuament.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

La realidad de la eutanasia

Respirando un ambiente veraniego, ante expectativas de descanso y disfrute de la vida, experimentamos fuertes contrastes con realidades oscuras de la existencia. La guerra sigue abierta, la crisis económica y las pobrezas están ahí gritando, los conflictos de intereses entre grupos de poder, que emponzoñan la convivencia... y los obstáculos cotidianos ensombrecen las ganas de vivir.

A este contraste se suma otro no menos triste. Nos referimos al que se da en el terreno de la vida humana (aborto, eutanasia) entre determinados planteamientos ideológicos y la postura de la Iglesia. La ironía viene de que los defensores de aquellos planteamientos dicen hacerlo en nombre de la dignidad humana, cuando en realidad llevan oscuridad y muerte: todo se subordina a la omnímoda libertad individual, mientras que esta libertad sin verdad solo produce vacío. La Iglesia defiende la dignidad de la persona humana, porque es libre para realizar la verdad, de la que recibe luz y claridad.

El informe que nos ha llegado a través de la Delegación de Familia y Vida, *La eutanasia en cifras: argumentos para el debate*, elaborado con la cooperación de l'Associació Catalana d'Estudis Bioètics (ACEB), es una prueba evidente de lo que decimos. Todo el informe es interesante. Trasladamos aquí algunos datos:

- Una minoría de países, solo ocho en todo el mundo, tienen legalizada la eutanasia. Pero la eutanasia se dispara en: Bélgica, donde se ha multiplicado por más de 10 veces en 18 años, de 235 a 2.699 casos; en Holanda se ha incrementado más del 400% en 18 años, de 1.815 a 7.666; en Canadá ha aumentado más del 250% en tres años, de 2.838 a 7.595.
- Eutanasias sin petición. En Bélgica casi la mitad de las enfermeras han participado en eutanasias sin la petición explícita del paciente. En la región de Flandes, en 2013, se estima que se aceleró la muerte sin petición explícita a 1.047 pacientes. En Holanda se reconocen 431 personas a quienes se los finalizó «la vida» sin requerimiento explícito en 2015.
- Gran negocio para algunos. En Holanda, una clínica especializada en aplicar la eutanasia, recibe de las compañías de seguros 3.000 € por cada eutanasia. El Parlamento de Canadá prevé una reducción del gasto sanitario de casi 100 millones de euros por la aplicación de la eutanasia durante el año 2021.
- Escasas curas paliativas. No hay una ley de curas paliativas en España que asegure esta atención médica. Se calcula que el 60% de los enfermos que necesitan curas paliativas específicas no las reciben, unos 77.000. España ocupa el lugar 31 de Europa en equipamientos de curas paliativas, situada entre Rumanía y Moldavia.

La ley que permite la eutanasia puede esconder un engaño interesado grave. Amar y ayudar efectivamente al enfermo que sufre demanda otros caminos más acordes con su dignidad. Y hemos de aportar todos los medios a nuestro alcance, aunque se requiera dinero y esfuerzo, para evitarle el sufrimiento, en lugar de provocarle o favorecer su muerte.

Solo se puede descansar y gozar de la vida, cuando, asumiendo el dolor y combatiéndolo al mismo tiempo, uno opta siempre por vivir, porque siempre será posible amar, aun en el silencio, en la inmovilidad e incluso en el dolor.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Acció Catòlica General a Barcelona

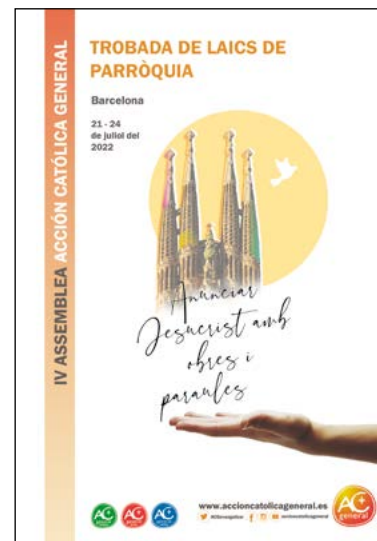
Procedents de gairebé totes les diòcesis espanyoles, i convocats per l'Acció Catòlica General (ACG), del 21 al 24 de juliol laics i laiques de parròquia reflexionaran sobre la crida de l'Església a treballar sinodalment en clau de missió.

Les jornades tindran com a seu l'escola La Salle Bonanova, on es durà a terme el treball dels tres sectors d'ACG: Infància, Joves i Adults.

A la trobada són convidats tots els laics de parròquia de qualsevol edat que vulguin caminar junts; i tots els membres d'Acció Catòlica General.

Entre els objectius de la trobada, que serà la IV Assemblea General, hi ha els següents:

- Aprofundir la missió essencial de l'Església, l'Evangelització i especialment com mostrar avui Jesucrist, a través de l'anunci explícit i el testimoni de la nostra vida.

—Realitzar un discerniment comunitari que ens ajudi a deixar-nos guiar per l'Esperit Sant, per tal que, des de la parròquia, ens sentim enviats a estar presents i transformar tots els racons de la nostra societat.

—Proposar l'Acció Catòlica General com a instrument al servei de cada parròquia i diòcesi per aconseguir la renovació pastoral necessària per ser realment una Església en sortida.

—Mostrar la joia de caminar i construir junts, infants, joves i adults.

Acció Catòlica General és una associació que té com a missió l'evangelització de les persones i les realitats en què està immersa la parròquia. Així doncs, és una proposta per a laics de totes les edats i per a totes les parròquies i diòcesis.

Més informació de la IV Assemblea de l'ACG a accioncatolicageneral.es

Jornades d'estiu dels consiliaris del MCECC

Amb el lema «Com acompanyem l'espiritualitat en el lleure?», els consiliaris del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans van aplegar-se a Pallejà els dies 20 i 21 de juny per a les Jornades d'estiu, un espai de formació i per compartir les experiències dels preveres que acompanyen les activitats dels esplais. Van participar una quinzena de representants dels diferents bisbats de la Tarraconense que, amb xerrades, taules rodones i dinàmiques, van aprofundir temàtiques com el bon tracte i l'entorn segur o l'espiritualitat i l'ecologia. El dilluns, el bisbe Agustí va fer-se present, concelebrant plegats l'eucaristia, compartint el dinar i intercanviant impressions al voltant de l'experiència d'acompanyament dels assistents.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'aliança entre les dues generacions en els extrems de la vida —els nens i els ancians— ajuda també a les altres dues —els joves i els adults— a unir-se per a fer l'existència de tots més rica en humanitat» (2 de març).

@Pontifex_es: «L'oració, la caritat i el dejuni no són medicines només per a nosaltres, sinó per a tots: de fet, poden canviar la història, perquè són les principals vies que permeten a Déu intervenir en les nostres vides i en la vida del món. Són les armes de l'esperit» (4 de març).

@Pontifex_es: «Res d'acords amb el mal! No hem de caure en la letargia de la consciència que fa dir: "En el fons, no és greu, tots ho fan així!". Mirem Jesús, que no pacta amb el mal. S'oposa al diable amb la Paraula de Déu i venç les temptacions» (6 de març).

@Pontifex_es: «Davant els nous desafiaments que presenta la bioètica, preguem junts perquè els cristians, mitjançant la seva oració i la seva acció social, promoguin la defensa de la vida» (8 de març).

Crònica des del Seminari

Representació del grup de teatre del Seminari

Al final de curs, la vida sembla que s'intensifica, al Seminari i a tot arreu... Fem una mica de crònica i agenda d'algunes cites dels nostres seminaristes en aquest període.

Final de curs. El divendres 17 de juny va tenir lloc la celebració de final de curs, que va incloure la missa i pregària de Vespres, a la capella del Seminari Conciliar, i el sopar de germanor de tots els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu, amb els seus bisbes i formadors. Aquest any han acabat els estudis en Josep Sellarés, fill de Vilanova i la Geltrú, i Manuel Rodríguez, de Viladecans; ara inicien l'etapa pastoral, que els implicarà al 100% en la vida

de les parròquies on estan col·laborant: Sant Vicenç Màrtir de Sant Vicenç dels Horts i Santa Maria de Vilafranca del Penedès, respectivament.

Això no és art! Aquest és el títol de l'obra que el grup de teatre del Seminari va representar en dues sessions úniques, els dies 20 i 21 de juny. Aquest grup va néixer com una iniciativa dels seminaristes, ben acollida per l'equip de formadors, alguns dels quals s'hi van afegir. Sota la direcció de Jaume Peguera, al llarg del curs han estat preparant la representació, que és l'adaptació d'una obra francesa de Yasmina Reza. Com deien els actors, al llarg del curs hi ha hagut moments de tot: motivació, mandra, nervis i alegria. Sobretot això últim amb l'èxit d'assistència a ambdues representacions.

Any Xacobeo. Amb motiu de l'Any Sant Compostel·là que, a causa de la pandèmia s'ha allargat i comprèn no només el 2021 sinó també aquest 2022, els seminaristes de Sant Feliu, amb el bisbe Agustí Cortés i el delegat de Pastoral Vocacional, Mn. Joan Pere Pulido, transcorreran uns dies de convivència del 4 al 7 de juliol a Santiago de Compostel·la, visitant la catedral de l'apòstol i participant en la Missa del Pelegrí. També podran conèixer altres diòcesis gallegues, com Tui-Vigo, i altres ciutats i llocs representatius.

Reunió del Col·legi de Consultors

El passat 21 de juny es va celebrar la reunió del Col·legi de Consultors, els membres del qual havien estat renovats a principis d'aquest any 2022. Aquest organisme està format per un grup de sacerdots que també formen part del Consell Presbiteral i que han estat escollits de primera mà pel Bisbe, per ajudar-lo en l'assessorament de manera més continuada i àgil. El Col·legi de Consultors també és l'encarregat d'anomenar un administrador diocesà, en cas de seu vacant.

El mateix dia també es va reunir el **Consell per als Assumptes Econòmics** que té, entre altres funcions, elaborar els pressupostos anuals d'ingressos i despeses de la diòcesi.

Jornada de Responsabilitat en el Trànsit

El primer diumenge de juliol, per tant, avui dia 3, l'Església a Espanya celebra la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit. Es tracta d'una jornada que es va fixar ja fa 54 anys, propera a la festivitat del patró dels conductors, sant Cristòfol, que és el 10 de juliol, i coincidint amb l'inici dels desplaçaments massius per les vacances de l'estiu. El lema d'enguany és «Maria es va posar en camí», recordant la Mare de Déu com a model de servei i ajuda als altres, quan va visitar la seva cosina santa Isabel.

Els bisbes de la Subcomissió Episcopal per a les Migracions i Mobilitat humana, en el seu missatge per la Jornada, adverteixen que el risc zero quan pugem a un vehicle no existeix i, per això, recorden que cal respectar i complir fidelment les normes del codi de circulació. També recorden tots aquells que, per feina, per necessitat o per plaer recorren les carreteres i acaben el missatge encomanant-los a la Mare de Déu de la Prudència i a sant Cristòfol, per tal que tothom arribi feliçment a destí.

AGENDA

► **Grup de mares i pares de sacerdots Mare de Déu de la Mercè.** Reunió de final de curs, divendres 8 de juliol, al Seminari Conciliar de Barcelona, amb l'eucaristia, presidida pel cardenal Omella, i dinar de germanor. El grup de mares i pares de capellans Mare de Déu de la Mercè està format sobretot per mares, i també pares, de preveres de les tres diòcesis de la província eclesiàstica (Barcelona, Sant Feliu i Terrassa) que es reuneixen amb l'objectiu de la pregària pel treball pastoral dels preveres i per les vocacions sacerdotals. El proper any aquest grup celebrarà els 25 anys de vida.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,16.17b-18.21-22 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, verge; sant Valentí Berriochoa, bisbe i màrtir.

5. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / SI 113B / Mt 9,32-38]. Sant Antoni Maria Zaccaria (1502-1529), prev. fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10,1-7]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dijous [Os 11,1-4.8c-9 / SI 79 / Mt 10,7-15]. Urgell: □ Sant Otó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; sant Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i

Priscil·la, esposos màrtirs, deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33]. Sant Agustí Zhao Rong, prev. i companys mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoric Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / SI 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37].

Diumenge XIV de durant l'any (C)

COMENTARI

«No porteu bossa, ni sarró, ni calçat»

Els textos d'avui estan amarats de joia però d'una joia degudament entesa. Jesús, a l'evangeli envia setanta-dos deixebles a fer una primera experiència d'apostolat. Es demana una gran sobrietat: *No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí...; no aneu de casa en casa, buscant les millors condicions o comoditats...; si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, no demaneu allò que més us agradi.* I és això el que fan aquests setanta-dos deixebles. Diríem que el resultat és extraordinari: *Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.* Podem imaginar-nos la seva alegria íntima: és la primera experiència d'apostolat i ha estat reeixida! Ens passaria a tots. Però al final Jesús els adverteix: *No us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres: alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.* El que els ha d'omplir d'alegria no és tant el triomf personal sobre els esperits sinó el saber que Déu els estima, que Déu ha pres nota de la seva actuació i aquesta els garanteix participar de la vida autèntica, de la vida divina.

La mateixa alegria la constatem en la primera lectura. Isaïes convida també a festa: *Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu; estigueu contents amb ella tots els qui portaven dol per ella.* Abans Jerusalem era com una dona estèril; ara serà consolada per l'acció de Déu que *aboca sobre ella la pau i el benestar, la riquesa de les nacions* perquè el poble ha tornat a Déu. Pau ens parla també d'alegria, de gloriar-nos però, sorprenentment, *vol que ens gloriem en la creu de nostre Senyor.* Però aquesta creu és el preu d'una nova vida: *l'únic que val és que hàgim estat creats de nou.* Seguir el camí del crucificat és la garantia d'una nova humanitat, de la veritable pau. L'alegria del cristià és profunda, és autèntica però suposa el camí de la creu, de la predicació del Regne en l'austeritat, de buscar sempre la voluntat de Déu no l'èxit personal.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.»

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor».

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircumcisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogado, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envío como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa». Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz, si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: «El reino de Dios ha llegado a vosotros».

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: «Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado». Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo».